

عن دستخط و اجازنامه آلوسی به میرزا ابوعبدالله زنجانی

بررسی ارجمندی

الحمد لله الذي ابشع بقدر فطرة الحكمة، وأول كلام حجب ثابتة ملائكة من جنة الفيضة، فلعل آدم أنساها كفها، وفهر الفواضيل بها وفتحها من صفاتي من اكابر زرقاء، خالص لملحمة للبيت عن خاتمة الاشارة، والاطلاع على ملائكة بطنون الابتها، نظروا مواضع دوائع اسراره، ومنظار طوال انواره فاحتفظوا لروافد اوصافها واصنعوا واجدادها، واستفهامات من ابغض لعنوان تراجمهم للاتفاق، واشرفت الارض بدورها كل الاشراق، وإن سفن واحد نهر تخفف او حدي بعد او حدي، او غاب كوكب طبع بدر لبالاشراق ببر بري، فصار سدهم سلسلة مرصدة الى ما يحيى خبر ملائكة والباقي، فلن نشك بجهنم اين فقد استكنا بالعودة الىهن، والصلوة والسلام على من كان سهون من العلم فقام قاب فوسبين، محظى عظيم الاولين والآخرين من الشفيفين، والله الذين لم بالوا بآحدا في نشر جواهر المعلوم بآحدى الزوايا وللوراثة، ونظم افراد الملة الخصوص العلوم في اسلاك البداء والفقير.

وينتهي فان قص الات داهر من ان يقام عليه ربكل، ولذاته هلاك، قد ضربوا الله آيات الابل وأكباد الباقي رجلا بعد حبل، وقد اخر من اثني، وامتد على روایت وعده، **ان القاضي للشیئین: والآخر للبیین**. فانی القرآن بالعلم والعرفان بالجیج امام اسد الرجایی، امام اسد عالمیة الاعانی، کان مسد سین، **چراں لجنیں** الاشرف فی طبع العلوم، وعین

زندگینامه حاج میرزا ابوعبدالله ضیائی زنجانی
یکی از اکابر دانشمندان قرن چهاردهم هجری و مشهورترین فرد خاندان شیخ الاسلامیان زنجان در بلاد اسلامی مرحوم آقای حاج میرزا ابوعبدالله ضیائی زنجانی، صاحب تاریخ القرآن و سومین پسر مرحوم آقای حاج میرزا نصرالله، شیخ الاسلام زنجان است که در سیزدهم ماه جمادی الاولی ۱۳۰۹ در خاندانی که از او اخ دو دوره صفویه از پرچمداران علم و دانش بودند و از زمان دومین پادشاه قاجار

سنت اجازه روایت

در میان عالمان اسلامی

یکی از طرق روایتی اهل سنت
به امام رضا(ع)

یوسف محسن اردبیلی

تفاهم شیعه و سنتی از دیرزمان مطلوب مسلمانان آگاه و متعدد بوده است؛ چنان که تفرقه آنان خواسته بیگانگان و دشمنان اسلام بوده است.

در گذشته از علمای شیعه و سنتی فراوان بوده اند که در حلقات درسی همدیگر زانوی تلمذ بر زمین می زده اند. حوزه قدیم بغداد شاهد بسیاری از این موارد بوده است و کسانی مانند شیخ مفید ره - از اساتید سنتی مذهب استفاده علمی می کرده اند. همان گونه که در میان مشایخ روایتی شهید ثانی، مؤلف کتاب ارزشمند شرح لمعه و آثار دیگر، نیز اسامی بسیاری از علمای بزرگ اهل سنت جلب توجه می کند. مسلمانان علاوه بر تفاهم سیاسی، لازم است در زمینه های علمی نیز همیاری، تبادل و تفاهم داشته باشند. ارائه و انتشار نمونه های واقع شده بهترین الگو و مشوق در این باره می باشد. اجازه روایتی محمود آلوسی، یکی از علماء بزرگ اهل سنت در کشور عراق در قرن چهاردهم هجری، به ابوعبدالله زنجانی، مؤلف کتاب تاریخ القرآن و از متفکران بزرگ شیعه در سده یاد شده، از این نمونه های جالب است که در اینجا درج می شود. حسن و امتیاز مهم این اجازه روایتی این است که از طریق علمای سنت به امام رضا ع- متنی می شود. نخست شرح حال مختصری از مرحوم زنجانی ارائه شده و سپس به درج متن اجازه نامه مبادرت می شود.

مقام شیخ‌الاسلامی را در زنجان به عهده داشتند، متولد شد.

او مقدمات و ادبیات عرب و مبادی فقه را در نزد اساتید زنجان فراگرفت و در فلسفه و حکمت و علوم عقلی مدت سه سال، از ۱۳۲۶ تا ۱۳۲۹ قمری، به محضر درس مرحوم آقای میرزا ابراهیم حکمی زنجانی حاضر شد و در اوایل سال مذکور عازم تهران شد و اندک زمانی در محضر درس اساتید معقول و منقول تهران حضور یافت و به زنجان برگشت و در اوآخر سال ۱۳۳۰ در معیت برادر بزرگش مرحوم علامه بزرگوار شیخ فضل الله شیخ‌الاسلام عازم عتبات عالیات گردید. در آنجا در محضر درس اساتید عظام، سید یزدی و شیخ الشریعه اصفهانی و آقای سید ابوالحسن اصفهانی، میرزا حسین نایینی و آقا ضیاء عراقی حضور بهم رسانید و به درجه اجتهاد نایل آمد و در اوآخر سال ۱۳۳۸ به زنجان برگشت و به مستند قضای شرعی

النطوق منه والمعنى به، در حضرت اساتیده اعلام، و فراغت جهاده عظام،
و ندمگرم فی جهاد الیام، علی العور للی الوطن، بعد این اجزاء الثلث من الکلام
بکل فن فی آن از اح این بیان الاجازة من طرقی، و استیرس من کوکب
آنها، فطلب منی الاجازة بنا تجویز روایت، و نفع لدری در این بعل
بنصل الاسناد، و اوانه للعلم اعظم عمار، فاعتنیدن لرعن زلک.
و ای ایت من رجال ما هنکت، و آن شد ته قول القائل، من الاکام بالادام
ولت بایل ان اجازه تکیت آن هد ایزد و کن الفان قسد نخنی
و اصد آنکه قدر عرنه حوات هـ، فائمه تحقی و آؤن نطفی
فلایم بیشل الاعنیه ار، و اصر علی ماطلب کن الاصرار، اجزءه بالعلوم
التعلیة والعلفیة، و القسم الشریعی والاصلی، کجا اجازی والدوی النصل
البد فید اسپهه، الدین الحسینی الائمه کی و بهود قرأ على والده ذی
الخطبت الشیره، بن الکاظم، شهاب الدین، السید محمد الائمه صاحب
روح البیان، فی نسبت القرآن العظیم والمس المتألم، و اجازه بیانی لمه
روایت کجا اجازه مثلاً عظام، و علم، اعلام، نهر الشیخ عبده لرقن
الخوزی عن الشیخ شمس الدکنی عن السید محمد سعداس العبدی عن السید
عبد الشکر من شاومسعود الائمه اینی عن الشیخ علی الحسینی بن الشیخ
حمد الحسینی عن الشیخ ابراهیم الحسینی عن الشیخ عصید الرزانی عن
الشیخ عبد العزیز عن ایل سعید المارک الخوزی عن الشیخ عبد العزیز الحسینی
عن الشیخ ایل القاسم الحسینی ایل بکر عن عبد العزیز الشیخ بشیل عن ایل القاسم

نشست و به تدریس فقه و فلسفه و تفسیر قرآن و تالیف و تدوین و ترجمه کتب سودمند پرداخت. چندی بعد عازم سفر سوریه و فلسطین و قاهره و مکه شد و در این سفر با رجال علم و ادب آشنایی یافت و در سال ۱۳۴۷ هجری قمری به عنوان اولین ایرانی به عضویت مجمع علمی دمشق انتخاب شد. او در سال ۱۳۵۴ هجری قمری در دانشکده معقول و منقول به کرسی استادی تفسیر و اخلاق و تاریخ فلسفه نشست و مدت چهار سال دانش پژوهان را از اندوخته های علمی خود بهره مند ساخت و سپس به دانشگاه تهران منتقل شد. هزار افسوس که خوش درخشید ولی دولت مستعجل بود. در بیست ماه جمادی الثانیه سال ۱۳۶۰ هجری قمری (پنجشنبه تیرماه سال ۱۳۲۰ خورشیدی) در ۵۱ سالگی در زنجان وفات یافت.

مرحوم زنجانی در طول عمر کوتاه خود کتابها و مقالات متعددی در مباحث دینی و فلسفی و اجتماعی به زبان فارسی و عربی تالیف و ترجمه نمود که اهم آنها عبارتند از:
۱- تاریخ القرآن؛ ۲- الفیلسوف الفارسی الكبير صدرالدین شیرازی؛ ۳- شرح رساله بقاء النفس بعد فناء الجسد؛ ۴- طهارت اهل الكتاب؛ ۵- اصول القرآن الاجتماعیه؛ ۶- الواحد لا يصدر عنه إلا الواحد؛ ۷- الافکار؛ ۸- الوحی؛ ۹- التصوف فی التاریخ؛ ۱۰- الاسلام والاوربيون؛ ۱۱- عظمت حسین بن علی؛ ۱۲- سرزمن اسلام؛ ۱۳- دین فطرت؛ ۱۴- رساله در لزوم حجاب یا فلسفه حجاب؛ ۱۵- اندرز ارسطو به اسکندر؛ ۱۶- قهرمانان (ترجمه کتاب الابطال).

در پایان اشاره بدین مطلب خالی از فایده نمی باشد که جناب سید جعفر سجادی در عنوان شرح حال مرحوم حاجی میرزا ابو عبدالله ضیائی زنجانی در دائره المعارف بزرگ اسلامی (ج ۵، ص ۶۸۴) مرقوم داشته اند:

طب سالها تحقیق و تالیف و تدریس مجموعه بسیار نفیسی از کتب خطی و چاپی گردآورد ... که پس از مرگش کتابخانه مجلس شورای ملی آن را خریداری کرد. با مراجعه به مراجع مذکور معلوم می گردد: که اقبال در کتاب تاریخ خاندان نوبختی فقط اشاره به

نسخه خطی کتاب الیهبطان فی الموالید ابوسهل نوبختی متعلق به کتابخانه مرحوم آقای حاج میرزا ابو عبدالله زنجانی نموده است.

دکتر صفا نیز در تاریخ علوم عقلی فقط اشاره به نسخه کتاب رساله فی آراء الطبیعیة التي يقول بها الحكماء از فلوطرفس یونانی که در کتابخانه ایشان بود نموده است. اما آقای مشکور در مجله مجتمع اللّغة العربيّة ش (۱۳۹۸)، ص ۲۰۱ می تویسد:

هو العلامه الفقيه ابوعبدالله ... من اسرة عريقة بعلمهها وشرفها. خرج منها فريق من العلماء والرجال وخدموا العلم والدين خدمة لاينسى. منهم شقيقه الاكبر العلامه المفضل الشیخ فضل الله شیخ الاسلام الزنجانی المتوفی سنة ۱۳۷۳هـ. كان نموذج السلف الصالح من العلماء كما تشبهه علمیة تأليفه القيمة في الفلسفه و تاريخ

المذاهب و علم الكلام و خزانة کتبه التي ایشان اعنها مكتبة مجلس النواب الايران من انفس خزانی ایران لاحتوائها على المخطوطات النادره و خطوط مشاهير العلماء و المؤلفین به نظر می رسد در تحریر مقاله فوق جناب سجادی جمله «کان نموذج السلف الصالح» را عطف به «هو العلامه الفقید» نموده، در صورتی که منظور از آن مرجع نزدیکتر مرحوم آقای شیخ فضل الله شیخ الاسلام بوده، که «کان نموذج السلف الصالح». دیگر آنکه مععظم له در ضمن تألیفات ایشان اشاره به کتابی با اسم نورالمنابر نموده اند که مبتنی بر اشتباه است.

چه کتاب نورالمنابر از تألیفات مرحوم آقای حاج میرزا ابو عبدالله میرزائی زنجانی، برادر مرحوم آقای حاج میرزا ابوالمحکام و حاج میرزا ابوطالب زنجانی بود که در سال ۱۳۰۷ هجری قمری تالیف نموده و به وسیله علی اکبر کتابفروش تهرانی بدون تاریخ به اهتمام مرحوم آقای حاج میرزا مهدی مجتهد زنجانی فرزند مؤلف چاپ شده است. مشار در صفحه ۵۳۳۷ فهرست کتابهای چاپی می تویسد: «نورالمنابر از حاج میرزا سید ابو عبدالله شمس الدین محمد بن ابی القاسم موسوی زنجانی تهران ۱۳۰۷ شمسی». چاپ دوم سنگی خشتم خط محمد کاظم مهران بتصحیح محمد باقر بن محمد حسن ناشر حاج میرزا مهدی زنجانی فرزند صاحب ترجمه ۲۲۳ صفحه».

مرحوم حاج میرزا ابو عبدالله ضیائی زنجانی از بسیاری از علمای اعلام، از امامیه و اهل سنت، دارای اجازات اجتہاد و روایت بودند که در اینجا اجازه روایتی ایشان را از علامه عراق مرحوم سید محمود شکری آلوسی فرزند مرحوم سید عبدالله بهاء الدین آلوسی و نوہ مرحوم سید محمود آلوسی صاحب تفسیر روح المعانی فی تفسیر القرآن العظیم و السبع المثانی که در آن از ائمه شیعه تکریم و از مذهب امامیه تجلیل شده است، نقل می شود:

متن اجازة آلوسی به زنجانی

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله الذي ابدع بقدرته فطرة الخلقة و اولى كلا

سبعين عیضه . الشهور فی الی نبغی ما نبیه . عن خار السری السیطی عن اکرم
الشیعه معرفه الکفر عن سیدنا الاعلام علی بن موسی الرضا عن والده سیدنا
الاعلام موسی الکاظم عن والده سیدنا الاعلام جعفر الصادق عن والده سیدنا
الاعلام کسری الرازی عن والده افضل ان بین سیدنا الاعلام علی الاصغر
زین العابدین عن والده سید الشهید آر . و امام الادص آر . واحد البری تین .
و ننان سیدی شباب اهل البیت الاعلام السین . عن والده مظہر العیاش فی
کل خالب . خلیفیت سید المرسلین . و امیر المؤمنین . سیدنا و مولانا علی بن
ابن طالب عن ابن علی . و رحیله غفرانی . حبیب الانی . و رسوله مژده جل الی قیچ
الحق . سید العالم فی الاعلما . و القائل ان ایهان فی زنک الاحرار .
سیدنا و مولانا کسری المصطفی . صلواتی و سلم علیه و علی علی ایشان الاریاء .
والله اکرم الاصحیاء . و بهوقد تمیل الوجه من رب العالمین ، والذی ایشان علی
قرآن اعری ما ایجز الاولین والآخرین . بواسطه الروح الایامین . والذی ایلی ملکی
اللی الایامین . و المرسلین . صلواتی الله و سلام علیهم اجمعین . و آر جو من ایشان
ایده اسکانی ای دخولی دلسا ر السیطی . بالنصر علی ایهاد الدین ایشان
نی الاویین الشریفه . و الاماکن المقدسۃ النبیت . و جبل المنصه والمرامی .
الریاحی ایلی فیہ و حسن الفیام . بسیطه کسری السری و سلم علی کسری
کسری ایلوسی

بحسب قابلية ما يليق به من صبغة الحقيقة. فعلم آدم الاسماء كلها وفهم الخواص دفتها وجلها واصطفى من اكابر ذريته، خالص اهل صفوته للبحث عن حقائق الاشياء والاطلاع على ما في بطن الانباء فخدعوا موضع ودائع اسراره وطالع طوال انواره فاستبطنوا وافدوا وصنفوا واجادوا واستضاءت من لاشعة لمعان قرائحهم الآفاق. واشرقت الارض بنور ربها كل الاشراق ان سلف واحد منهم تخلف اوحدى بعد اوحدى او غاب كوكب طبع بدر له بالاشراق سير بدئ فصار سندهم سلسلة موصولة الى ما هو خير بالذات وابقى فمن تمسك بحب لهم المتين فقد استمسك بالعروة الوثقى والصلة والسلام على من كان سهمه من العلم في مقام قاب قوسين مكمل علوم الاولين وآخرين من الثقلين وآله الذين لم يالوا جهدا في نثر جواهر العلوم بآيدي الرواية والدررية ونظم افراد الملة الخصوص والعلوم في اسلام الهدایة والعنایة.

وبعد فان فضل الاسناد اظهر من ان يقام عليه دليل ولذا ترى العلماء قد ضربوا له اباط الابل و اكباد العجاد جيلاً بعد جيل وقد اخبرني من اثق به و اعتمد على روایته و منهبه ان الفاضل الجليل و الحبر النبيل، فائق الاقران بالعلم و العرفان الشيخ ابا عبد الله الزنجاني انا له الله غایة الامانی كان منذ سنين هاجر الى التحفة الشرف في طلب العلوم و تحصيل المنطوق منها و المفهوم، و حضر على اساتذة اعلام وقراء على جهابذة عظام. وقد صمم في هذه الايام على العود الى الوطن بعد ان اجازه المشايخ الكرام بكل فن. ثم انه احب ان تلقي الاجارة من طرقنا و يستثير من كواكب افقنا فطلب مني الاجازة بما تجوز لي روایته. و تصح لذئ ذرايته لعلمه بفضل الاسناد و انه للعلوم اعظم عmad، فاعذرته له عن ذلك و انى لست من رجال ماهنالك و انشدته قول القائل:

ولست باهل ان اجاز فكيف ان

اجيز ولكن الحقائق قد تخفي

و اصداء فكري قد عرفها حوادث

فاونة تخفي و آونة تطفى

فلما لم يتقبل الاعتداز، واصر على ما طلب كل الاصرار، اجزته بالعلوم التقليه و العقلية و الفتنون الفرعية و الاصيله كما اجازني والدى الفاضل السيد عبد الله بهاء الدين الحسيني الالوسي و هو قد قرأ على والده ذى التصانيف الشهيرة ابي الثناء شهاب الدين السيد محمود

اللوسى صاحب روح المعانى في تفسير القران العظيم و السبع المثانى و اجازه بما صحت لديه روایته كما اجازه مشايخ عظام و علماء اعلام منهم الشيخ عبدالرحمن الكثیر عن الشيخ محمد الكثیر عن السيد سعد الله الهندي عن سيد عبدالشكور عن شاه مسعود الاسفرايني عن الشيخ على الحسيني عن الشيخ جعفر بن احمد الحسيني عن الشيخ ابراهيم الحسيني عن الشيخ عبدالرزاق عن الشيخ عبدالقادر عن ابى سعيد المبارك المخزومي عن الشيخ عبدالعزيز التميمي عن الشيخ ابى القاسم احمد بن ابى بكر عن عبدالله الشيخ الشبلى عن ابى القاسم سعيد بن عبید المشهور في الخافقين بالجند عن خاله السرى السقطى عن ابى محفوظ الشیخ معروض الكوخى عن سيدنا الامام على بن موسى الرضا عن والده سيدنا الامام موسى الكاظم عن والده سيدنا الامام جعفر الصادق عن والده سيدنا الامام محمد الباقر عن والده افضل التابعين سيدنا الامام على الاصغر زین العابدين عن والده سيد الشهداء و امام الاوصياء احد الرياحانين و ثانى سيدى شباب اهل الجنة الامام الحسين، عن والده مظہر العجائب، غالب كل غالب، خليفة سيد المرسلين و امير المؤمنین سيدنا و مولانا على بن ابى طالب عن ابى عمّه و جلاء فمه حبيب الحق و رسوله عزوجل الى جميع الخلق سيد العالم على الاطلاق و القائل انالها فهو لها في ذلك الاحراق، سيدنا و مولانا محمد المصطفى صلی الله تعالى و سلم عليه و على جميع آن拜ه الاوصياء و الانماء الاوصياء، و هو قد تلقى الوحي من رب العالمين الذي انزل عليه قرآنأ عربیاً، اعجز الاولين و الآخرين بواسطة الروح الامین، الذي انى بالوحي الى انبیاء و المرسلین صلوات الله و سلامه عليهم اجمعین.

وارجو من المجاز ایده الله تعالی ان يدعوا لي و لسائر المسلمين بالنصر على اعداء الدين، لا سيما في الاوقات الشريفة و الاماكن المقدسة المنیفة؛ و جل المقصد و المرام، الدعاء بالعافية و حسن الختام. سنه ١٣٣٩

كتبه الفقیر إلیه تعالی: محمود شکری
الحسینی الالوی

